

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove og konkursloven. (Underskud ved tvangsakkord uden for konkurs og gældssanering uden for konkurs m.v. og ændringer som følge af konkurskatteloven).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 27/12 90. Første behandling 17/1 91. Betænkning 21/5 91).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3 og 4, § 2 med de foretagne ændringer, ændringsforslag nr. 5 og 6, § 3 med de foretagne ændringer, §§ 4 og 5 og ændringsforslag nr. 8 og 9 vedtoges uden afstemning.

§ 6 med de foretagne ændringer vedtoges med 69 stemmer mod 62.

Ændringsforslag nr. 7 om, at § 6 udgår, var dermed forkastet.

§ 7 og ændringsforslag nr. 1 til titlen vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 11:

Forslag til lov om ændring af lov om en børnefamilieydelse. (Forhøjelse af ydelsesbeløb).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 27/12 90. Første behandling 17/1 91. Betænkning 15/5 91).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 50:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlige myndigheders registre. (Fritagelse af visse registertyper for forskriftskravet m.v.).

Af justitsministeren (Engell).
(Fremsat 16/1 91. Første behandling 29/1 91. Betænkning 16/5 91).

Der var stillet 9 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Som det fremgår af betænkningen, har netop spørgsmålet om samkøring af følsomme personlige oplysninger optaget os utrolig meget under behandlingen af forslaget i udvalget. Socialdemokratiet lægger i den forbindelse megen vægt på den hovedregel, som også er beskrevet i betænkningen, og som lyder:

»Efter udvalgets opfattelse bør offentlige myndigheder ikke iværksætte samkøring af registre, som indeholder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, jf. lovens § 9, stk. 2, når registrene er oparbejdet med henblik på at varetage forskellige opgaver.«

Denne tekst taler vel sit eget meget tydelige sprog om, at vi netop har været optaget af, at der ikke generelt bør kunne foretages samkøring af følsomme oplysninger, som derefter eventuelt kan give anledning til misbrug. Når Socialdemokratiet har tilkendegivet i betænkningen, at vi vil undlade at stemme til SF's ændringsforslag om dette emne, skyldes det netop, at vi er meget enige med SF i dets intention på området. På den anden side anerkender vi i Socialdemokratiet, at der kan forekomme undtagelser, hvorfor vi i den sammenhæng finder det både rimeligt og også rigtig efter de forskrifter, der er påbudt, at kunne dispensere. Vi finder – og vores undladelse af at stemme til SF's ændringsforslag er også en følge heraf – at SF's forslag er for restriktivt. Det er grundlaget for, at vi siger, at vi ikke direkte kan støtte det.

Hvad angår ændringsforslag nr. 8, er der sket en beklagelig fejl, og Socialdemokratiet stemmer imod det forslag.

Ebba Strange (SF):

Jeg vil godt takke justitsministeren, Justitsministeriets embedsmænd og Retsudvalgets medlemmer for det, synes jeg, meget konstruktive arbejde, vi har lavet i fællesskab om ændringerne af registerloven. Der har været bred forståelse for, at den teknologiske udvikling er løbet fra de registerlove, der er godt og vel ti år gamle. Derfor var der både i ministeriet og i SF

– begge steder lidt inspireret af henvendelser fra kommunerne og amterne – et ønske om at lette på nogle af de meget, meget stramme registerregler, vi har haft i Danmark, og som var rigtige, da vi indførte dem i 1978. Derfor skete der det, at SF omtrent samtidig med, at justitsministeren fremsatte lovforforslag nr. L 50, fremsatte et forslag til ændring af lov om offentlige registre, som fik nr. L 80. De blev førstebehandlet samtidig, og de har så ligget i Retsudvalget ved siden af hinanden. I forbindelse med andenbehandlingen er det så, at vi har haft nogle meget konstruktive drøftelser. Jeg synes, at vi er kommet langt i retning af at få præciseret, hvad det egentlig er for registre, som det er vigtigt at den offentlige administration både fra statens side og fra kommunernes side har kontrol med for at beskytte borgerne mod utidig registrering og indsigt fra uvedkommendes side i de registre, der måtte være om borgerne. Så på samme tid er loven både blevet lempet og blevet strammet lidt op. Sådan mener vi fra SF's side at det burde være, og derfor min tak.

På den baggrund har vi selvfølgelig ikke ønsket lovforslag nr. L 80 til betænkningssafgivelse. Vi er tilfredse med det forslag, der ligger på bordet nu, på nær to punkter, og derfor har vi stillet to ændringsforslag. Det ene gælder det, som fru Lissa Mathiasen var inde på, nemlig samkøringen af de allermest private og de allermest følsomme oplysninger, og for at ingen af Folketingets øvrige medlemmer behøver at slå op i registerloven, som det godt kan være lidt svært at få overblik over, har jeg tilladt mig i betænkningen at citere direkte fra lovens § 9, stk. 2, så alle medlemmer kan se, hvad det er for områder, vi vil have fritaget for samkøring. Det er race, religion, hudfarve, foreningsmæssige, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer, misbrug af nydelsesmidler og endelig politiske forhold, som ikke er offentligt tilgængelige.

Vi mener stadig væk, at der burde være opretholdt et forbud mod samkøring, sådan at der skal foretages en direkte ansøgning om videregivelse af oplysninger og ikke blot ske en samkøring af registre, hvis man har brug for de oplysninger i anden sammenhæng.

Det andet ændringsforslag, vi har stillet, drejer sig om, at forsvarets og politiets efterretningstjenester skal underlægges de samme re-

[Ebba Strange]

gisterlovsbestemmelser som alle mulige andre offentlige registre. Det er der, så vidt jeg kan se, ingen der støtter, og nu støtter Socialdemokraterne det altså heller ikke delvis. Jeg vil godt sige til Folketinget, at Folketinget ikke skal tro, at SF nu igen er i gang med sin undergravende virksomhed og ikke vil have, at vi har en ordentlig efterretningstjeneste her i landet, og alt det, som SF er blevet beskyldt for adskillige gange. Jeg kan oplyse Folketinget om, at både i Norge og i Sverige – og det er dog lande med både effektive efterretningsvæsenere og effektiv statsstyring – er efterretningsvæsenernes registre omfattet af den almindelige registerlov.

Registerloven er jo heller ikke anderledes opbygget, end at der ifølge § 13 kan gives afslag på indsigt i registret om én selv, hvis kendskabet til oplysningerne findes at burde vige afgørende for hensynet til offentlige og private interesser. Hvis der var noget i efterretningsvæsenernes registre, vi ikke måtte få at vide om os selv, kunne Registertilsynet bruge § 13 og sige: Det her får du altså ikke at vide. Selv om det står her om dig, må du ikke få det at vide, for det vil være farligt for statens sikkerhed.

Sådan er reglerne i Norge og Sverige, og jeg skal love Folketinget, at så længe SF er i Folketinget, så længe vil vi blive ved med at stille dette ændringsforslag til lov om offentlige registre, og en skønne dag tror jeg såmænd det lykkes at få det vedtaget.

Det var om de to ændringsforslag. Dernæst skal jeg sige lidt om en enkelt af de andre ting, vi har drøftet i udvalget, og som vi ikke fra SF's side har stillet ændringsforslag til, men som vi har haft nogle meget konstruktive drøftelser om på tværs af partierne, nemlig spørgsmålet om, hvornår det offentlige skal kunne sige til en person: Det her må du ikke få at vide, for det er ikke godt for dig selv.

Jeg har selv den grundlæggende holdning, og jeg tror, de allerfleste her i Tinget deler den med mig, at når jeg tænker på mig selv, vil jeg godt have alt, hvad der står i de offentlige registre om mig, at vide, og som Folketinget kan høre, ville jeg oven i købet gerne vide, hvad der stod i PET's register, men det kan jeg nu ikke få at vide. Andre registres indhold kan jeg stort set få at vide, men der er en undtagelse, der er nogle tilfælde, hvor det offentlige kan vælge at sige: Det er ikke godt for dig at få denne oplysning, den tilbageholder vi. Vi har drøftet i udvalget,

hvad det kunne være for tilfælde, og der er blevet nævnt folk, der er overordentlig sindslidende, folk, der er meget senildemente, og andre folk, som har vanskeligt ved at overskue deres egen identitet og deres stilling i det hele taget.

Det er efter min opfattelse en debat, som vil fortsætte, og derfor har SF med vilje ikke stillet ændringsforslag om det, for vi synes, det er vigtigere, at debatten fortsætter på tværs af partierne. Jeg opfatter det som formynderisk fra det offentlige side. Jeg kan godt se, at det offentlige af og til optræder formynderisk og måske bliver nødt til at gøre det, men jeg er meget skeptisk over for det og ville egentlig helst undgå det.

Men som sagt fortsætter den debat, og det gør arbejdet med registerloven jo også. Vi har under udvalgsarbejdet fået at vide, at det ikke varer så forfærdelig længe, før vi kan vente nogle EF-regler på det område, og så skal vi jo i gang med at diskutere lov om offentlige registre en gang til, men indtil videre synes jeg, vi har nået et godt resultat, og SF indstiller lovforslaget til vedtagelse, uanset om vores ændringsforslag bliver vedtaget eller ej.

Niels Helveg Petersen (RV):

Også jeg vil gerne sige tak til udvalget og justitsministeren; også jeg finder, at den udvalgsbehandling, der er foregået, har været meget interessant og tilfredsstillende, og jeg mener, at det lovforslag, der kommer til at foreligge for Folketinget til tredje behandling, vil være udtryk for en forbedring af retstilstanden på dette område, som vi heldigvis også vil kunne vedtage i meget stor enighed.

Der er et par spørgsmål, som der særlig har været diskussion om til sidst, hvor vi ikke kunne enes om de sidste, skal vi sige enkeltheder. SF's ændringsforslag nr. 5 kan Det Radikale Venstre ikke støtte. Vi finder faktisk, at den beskyttelse, der ligger i lovgivningen, er tilstrækkelig, og at det ændringsforslag, SF her har stillet, ikke er nødvendigt i forhold til, hvad der foregår i virkeligheden. Vedrørende ændringsforslag nr. 8 kan jeg meddele, at vi også agter at stemme imod det. Vi mener ikke, at det er så velbegrunderet også at lade loven omfatte efterretningstjenesterne.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

[Lissa Mathiasen]

Jeg skal ikke forlænge debatten væsentligt, men jeg vil da godt sige i forbindelse med fru Ebba Stranges bemærkninger om samkøringsproblemerne, at der jo netop står dels i lovteksten, dels også i bemærkningerne i betænkningen, at der skal søges særskilt, således at man ikke bare med den lovtekst har mulighed for at foretage samkøring, og det tror jeg at vi er enige om er en meget væsentlig ting.

Endvidere vil jeg godt tilkendegive, at vi er meget enige i de bemærkninger, fru Ebba Strange gjorde om de problemer, der ligger i, at vi ikke har fået afklaret spørgsmålet om, hvornår man skal kunne nægte en person indsigt i egne oplysninger.

Jeg mener, at det som hovedregel må være rigtigt, at man skal have mulighed for at se, hvad der er registreret om én. Er der afgrænsningsproblemer, synes jeg, at vi må få dem diskuteret. Vi har brug for at få løst det problem, og jeg håber, at vi inden længe kan finde en løsning på det.

Men derudover tror jeg, det er væsentligt at sige, at det er meget store ændringer, loven om offentlige registre gennemgår i forbindelse med denne behandling, og derfor tror jeg, at der nok også er andre ting, vi får behov for at justere i løbet af relativt kort tid. Vi vil i hvert fald meget nøje følge, hvordan den nye lov kommer til at fungere i praksis.

Vi vil både kigge på, hvordan reaktionerne vil være i kommunerne, og også være optaget af at se, hvordan Registertilsynets bemærkninger i de kommende årsberetninger ser ud. Men vi vil også, endog meget opmærksomt, følge, hvordan det kommer til at fungere i forhold til den enkelte borger og den beskyttelse, som jo er det hovedhensyn, vi ønsker at varetage med denne lov. Derfor er vi selvsagt åbne over for, at vi relativt hurtigt skal tage sagen op igen.

Det passer jo egentlig meget godt i forhold til bemærkningerne i lovteksten, hvor justitsministeren selv er inde på, at vi i løbet af relativt kort tid af forskellige årsager er nødt til at foretage en mere gennemgribende revision af loven, og det er vi i hvert fald åbne over for.

Justitsministeren (Engell):

Jeg vil gerne, ligesom en række af ordførerne har gjort det, sige tak til partierne og Retsudvalgets medlemmer for det samarbejde, vi har haft om udarbejdelsen af den nye registerlov. Jeg er

ganske enig med fru Ebba Strange; jeg synes, at det har været gode og konstruktive drøftelser.

Jeg er også enig med fru Lissa Mathiasen i, at det er et område, hvor man må forudse, at der i de kommende år sker en udvikling, som betyder, at Folketingets partier løbende skal følge med og også være parat til på ny at diskutere ændringer, hvad enten det er i forbindelse med forslag, der måtte komme til os f.eks. fra EF, eller vi selv skønner, at der er et behov for ændringer i lovgivningen.

Man kan også sige, at selv efter vedtagelsen af dette lovforslag vil Danmark fortsat have en ganske stram registerlovgivning, og jeg er enig i, at sådan bør det være. Man kan sige, at selv om der nu igennem mange år har eksisteret en lovgivning, som har været særdeles stram, og som jo også har givet anledning til, at kommuner og amter i deres praktiske administration af loven har fået problemer – det er jo også en del af baggrunden for, at vi nu har loven til revision – så har den kendsgerning, at vi her i landet har en stram lovgivning, også været med til at forhindre registerskandaler, forhindre, at der pludselig opstod et behov for, at regeringen og Folketinget rykkede ud akut for at bremse op i forbindelse med forkert administration, sådan som man har oplevet det i andre lande.

Under behandlingen af forslaget i Retsudvalget er der jo opnået enighed om en række ændringer i lovforslaget. Der er enighed om at erstatte bemyndigelsen til at fastsætte regler om registre, som ikke indeholder oplysninger af fortrolig karakter, så de undtages fra forskriftskravet med udtrykkelige bestemmelser i loven med det samme indhold, som det var påtænkt at en bekendtgørelse skulle have haft.

Vi har også været enige om at indsætte en ny bemyndigelse i lovens § 10, hvorefter justitsministeren med hensyn til registre, som indeholder følsomme oplysninger, kan fastsætte regler om, at den registeransvarlige myndighed inden 4 uger efter registreringen skal underrette den, som optages i registret. Reglerne fastsættes efter forhandling med de kommunale organisationer og tænkes navnlig anvendt i tilfælde, hvor den, oplysningen angår, ikke kan antages at være bekendt med, at oplysningerne registreres i myndighedens edb.

Også på en lang række andre punkter, som jeg ikke behøver at trække frem, er der enighed, men der står to spørgsmål tilbage, som også er

[Justitsministeren]

blevet berørt her ved andenbehandlingen, nemlig dels forslaget om samkøring og SF's ændringsforslag og dels ændringsforslag nr. 8. Det fremgår af betænkningen, at alle partier med undtagelse af SF er af den opfattelse, at offentlige myndigheder ikke bør iværksætte samkøring af registre, som indeholder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, når registre er oparbejdet med henblik på at varetage forskellige opgaver.

Samkøring af sådanne registre kan komme på tale, hvis der udfærdiges forskrifter for registret, som følger Registertilsynets udtalelser, og samkøring må antages at være nødvendig for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, for at sikre de personer, som optages i registret, en forsvarlig behandling eller for at sikre ansøgere en smidig sagsbehandling.

Der er enighed om, at registre, som indeholder andre fortrolige oplysninger end oplysninger om rent private forhold, kun bør samkøres, når det er af væsentlig betydning for myndighedens virksomhed, at samkøringen iværksættes. Det, som SF ikke er helt tilfreds med, er, at der fortsat er en mulighed for at samkøre også registre, som indeholder følsomme oplysninger.

Det er min opfattelse, at vi under drøftelserne om denne samkøringsproblematik i meget vidt omfang har imødekommet SF's synspunkter med henblik på at skærpe betingelserne for at samkøre registre, der indeholder oplysninger om rent private forhold; det var vel også det, der lå i fru Ebba Stranges bemærkninger. Skærpsen kommer bl.a. til udtryk ved forudsætningen om, at samkøring fremover kun kan komme på tale, hvis den følger Registertilsynets udtalelse og samkøring må antages at være nødvendig for varetagelsen af væsentlige offentlige eller private interesser.

Derfor må jeg sige, at jeg ikke mener, der er grundlag for den yderligere stramning, som der lægges op til fra SF's side. Jeg synes heller ikke, at man kan sige, at der i de senere års praksis eller under drøftelserne af forslaget er fremkommet omstændigheder, som kan begrunde en så vidtgående ændring af samkøringsreglerne og Registertilsynets rolle, som SF foreslår.

Med hensyn til ændringsforslag nr. 8 om efterretningstjenesterne er det jo et spørgsmål, der også har været diskuteret grundigt i 1977-78 og, så vidt jeg erindrer, også i 1987, og jeg må

sige, ligesom andre har gjort det, at vi ikke ser noget grundlag for en så vidtgående bestemmelse, som SF har sat ind i den forbindelse. Jeg skal også bemærke, at de registre, der føres for efterretningstjenesterne, typisk vil være efterforskningsregistre, og for sådanne registre er der behov for at gøre undtagelser fra registerlovgivningens almindelige regler, bl.a. sådan, at registerforskrifter og registres oplysninger ikke vil være tilgængelige for offentligheden eller den registrerede.

Lad mig også minde om, at der jo findes et særligt kontroludvalg, Wambergudvalget, som jo fører kontrol med, at der ikke sker registrering, anvendelse eller videregivelse af oplysninger i disse registre, som er i strid med lovgivningen. Der har altså igennem mange år udviklet sig en kontrolfunktion i forhold til disse registre, som bør give den fulde betryggelse.

Sammenfattende er jeg meget tilfreds med, at vi når frem til en så høj grad af enighed om forslaget, og jeg mener, vi får en god registerlov, som vil være brugbar også for de myndigheder, herunder amter og kommuner, der skal anvende den i praksis.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-4
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5
forkastedes, idet 11 stemte for, 67 imod; 51 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 6 og 7
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8
forkastedes, idet 11 stemte for, 117 imod.

§ 1 med de foretagne ændringer, ændringsforslag nr. 9 om en ny affattelse af § 2, § 2 i den nye affattelse og § 3
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 95:

Forslag til lov om kiropraktorer m.v.

Af sundhedsministeren (Ester Larsen).

(Fremsat 30/1 91. Første behandling 8/2 91. Betænkning 16/5 91. Ændringsforslag nr. 2 af 21/5 91 uden for betænkningen af Kirsten Jacobsen (FP)).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Kirsten Jacobsen (FP).

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

*Forhandling***Erling Christensen (S):**

Der foreligger to ændringsforslag til dette lovforslag om autorisation af kiropraktorer, det ene af dem uden for betænkningen.

Udvalget er enigt om, at det er en god idé, at kiropraktorer også laver forebyggende behandling, hvad de i øvrigt også hidtil har gjort.

Ved førstebehandlingen og under det meste af udvalgsbehandlingen er kræfterne brugt på bilaget til lovforslaget med ministerens udkast til bekendtgørelse, hvori ministeren vil indskrænke kiropraktoreres virksomhed, således at 0-1-årige forbydes adgang til behandling.

Et stort flertal ønsker ikke denne begrænsning, men er dog indstillet på, at kiropraktorbehandling først kan ske, efter at en læge har erklæret, at barnet ikke har sygdomme eller sygdomstilstande, som kontraindicerer behandling hos kiropraktor. Derfor skriver vi imødekommende til ministeren og beder hende administrere herefter. Det gør vi, uagtet der ikke for nærværende er indskrænkninger i kiroprakto-

rerers virksomhed og der ikke på noget som helst tidspunkt over for udvalget er forelagt dokumentation af nogen art fra Sundhedsstyrelsen eller fra lægelig side for nogen farlighed ved kiropraktorbehandling.

Ved førstebehandlingen sagde ministeren (Folketingstidende 1990-91, 2. samling, sp. 1913):

»Det er regeringens grundopfattelse, at autorisationsordninger med alle de regler og reguleringer, som de medfører, kun bør indføres, når der kan konstateres egentlige farlighedproblemer, og det mener jeg ikke er tilfældet i denne sag.«

Således sagde ministeren ved første behandling: Ingen farlighed.

Indskrænkningen begrundes med, at der »ikke findes dokumentation for positive resultater af kiropraktisk behandling af ... småbørn«. Sådan sagde ministeren i spalte 1914. Det er rigtigt, set fra et lægeligt synspunkt, at når det gælder børn med den såkaldte 3-måneders-kolik, har lægeverdenen ikke kunnet dokumentere nogen som helst positiv virkning af behandling af kolikbørn. Læger har som ministeren slået sig til tåls med, at kolik er en lidelse, der går over senest ved 3-måneders-alderen. Forældre må forlade lægen med en sludder for en sladder.

En sludder for en sladder er også kendetegnende for Sundhedsministeriets og Sundhedsstyrelsens besvarelse af Sundhedsudvalgets spørgsmål. Det kan jeg dokumentere ved henvisning til besvarelsen af spørgsmål 8, hvor man spørger: »Hvor mange kolikbørn er i de seneste 10 år behandlet i den primære sundhedssektor og hvor mange ved kiropraktor?«

Svarets indledning lyder: »Ved henvendelser til et antal« – til et antal – »praktiserende læger skønnes« – skønnes – »tallet at være ca.« – ca. – »10-12 pct. af en fødselspopulation, svarende til 5.000-6.000 pr. år.« I bilag 23 dokumenteres, at antallet er 20 pct., altså 10.000 børn. Ugeskrift for Læger, 1990, nr. 152, og henvisning til Ugeskrift for Læger, 1988, nr. 150, dokumenterer de 20 pct. Det betyder, at ca. 10.000 danske børn årligt får spædbørnskolik. Forældre, der har eller har haft et kolikbarn, ved, hvilken utrolig belastning et sådant barn er for sig selv og for hele familien. Ja, en professor i børnesygdomme, der mødte op i udvalget, ville ikke afvise, at kolik kunne være årsag til børnemis-handling.